

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2010. július 1-je(*)

„Tagállami kötelezettségszegés – EGT-Magyarország társulási megállapodás – Utólagos vizsgálat – A származási szabályoknak való megfelelés hiánya – Az exportáló állam hatóságainak határozatai – Bírósági jogorvoslat – A Bizottság vizsgálati küldetése – Vámok – Utólagos beszédés – Saját források – Rendelkezésre bocsátás – Késedelmi kamatok”

A C-442/08. sz. ügyben,

az EK 226. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt a Bírósághoz 2008. október 6-án

az **Európai Bizottság** (képviselik: A. Caeiros és B. Conte, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

a **Németországi Szövetségi Köztársaság** (képviselik: M. Lumma és B. Klein, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes ellen

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: J.-C. Bonichot tanácselnök, C. Toader (előadó), K. Schieman, P. Kūris és L. Bay Larsen bírák,

főtanácsnok: V. Trstenjak,

hivatalvezető: M.-A. Gaudissart tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2010. február 4-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2010. március 25-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Keresetében az Európai Közösségek Bizottsága azt kéri a Bíróságtól, hogy állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság – mivel a vámtartozásokat hagyta elévülni annak ellenére, hogy jogsegélyközleményt kapott, és az ezekből eredő saját forrásokat késedelmesen fizette be, valamint megtagadta az esedékes késedelmi kamatok megfizetését – nem teljesítette a Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 88/376/EGK, Euratom határozat végrehajtásáról szóló, 1989. május 29-i 1552/89/EGK, Euratom tanácsi rendeletből (HL L 155., 1. o.) és különösen az annak

6. cikke (2) bekezdésének a) pontjából eredő, illetve az e rendelet helyébe 2000. május 31-i hatállyal lépő, a Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 94/728/EK, Euratom határozat végrehajtásáról szóló, 2000. május 22-i 1150/2000/EK, Euratom tanácsi rendeletből (HL L 130., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 169. o.) és különösen annak 6. cikke (3) bekezdésének a) pontjából eredő kötelezettségeit.

Jogi háttér

A Közösség és Magyarország közötti Társulási Megállapodás

- 2 Az egyrészről az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészről a Magyar Köztársaság között társulás létesítéséről szóló, 1991. december 13-án Brüsszelben aláírt Európai Megállapodás a Közösségek részéről az 1993. december 13-i 93/742/Euratom, ESZAK, EK tanácsi és bizottsági határozattal (HL L 347., 1. o.; a továbbiakban: EGT–Magyarország társulási megállapodás) került jóváhagyásra. Ezen megállapodásnak az egyrészről az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészről a Magyar Köztársaság közötti Társulási Tanács 1996. december 28-i 3/96 határozatával (HL 1997. L 92., 1. o.) módosított 4. jegyzőkönyve (a továbbiakban: 4. jegyzőkönyv) „Általános követelmények” című 16. cikke a következő rendelkezéseket tartalmazza:

„(1) A Közösségből származó termékek Magyarországra történő importálásuk, és Magyarországról származó termékek Közösségbe történő importálásuk esetén a Megállapodásban rögzített előnyöket élvezik az alábbiak bármelyikének benyújtása ellenében:

- a) EUR.1 szállítási bizonyítvány, melynek mintáját a III. Melléklet tartalmazza;

[...]

- 3 A 4. jegyzőkönyv „Az EUR.1 szállítási bizonyítvány kiadására irányuló eljárás” című 17. cikkének (1) és (5) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az EUR.1 szállítási bizonyítványt az exportáló ország vámhatósága bocsátja ki az exportőr vagy – az exportőr felelősségére – meghatalmazott képviselője által, írásban benyújtott kérelemre.

[...]

(5) Az EUR.1 szállítási bizonyítványt kiadó vámhatóság köteles megtenni minden szükséges intézkedést a termékek származó helyzetének ellenőrzésére és e Jegyzőkönyv egyéb követelményeinek érvényesítésére. E célból jogában áll, hogy bármilyen bizonyítékot bekérjen és az exportőr könyvelését megvizsgálja, vagy bármilyen más szükségesnek tartott egyéb ellenőrzést lefolytasson. Biztosítania kell, hogy a 2. bekezdésben hivatkozott űrlapokat megfelelően kitöltsék. Különösképpen ellenőriznie kell, hogy a termékek leírására fenntartott helyet oly módon töltsék ki, hogy az kizárja a csalárd kiegészítés minden lehetőségét.”

- 4 A szóban forgó jegyzőkönyv „Kölcsönös segítségnyújtás” című 31. cikkének (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A Jegyzőkönyv megfelelő alkalmazásának biztosítása céljából a Közösség és Magyarország az illetékes vámszerveken keresztül segítik egymást az EUR.1 szállítási

bizonyítványok vagy számlanyilatkozatok hitelességének és az ezen okmányokban foglalt információk helyességének ellenőrzésében.”

- 5 A 4. jegyzőkönyv „A származást igazoló okmány megerősítése” című 32. cikke előírja:

„(1) A származást igazoló okmányok utólagos megerősítését szűrőpróbaszerűen, vagy akkor végzik el, ha az importáló ország vámhatóságának alapos oka van kételkedni az okmányok hitelességében vagy a kérdéses termékek származó helyzetében, vagy a Jegyzőkönyv egyéb követelményeinek teljesítésében.

[...]

(3) A megerősítési eljárást az exportáló ország vámhatósága folytatja le. E célból jogában áll, hogy bármilyen bizonyítékot bekérjen és az exportőr számvitelét megvizsgálja, vagy bármilyen szükségesnek tartott ellenőrzést lefolytasson.

(4) Ha az importáló ország vámhatóságai úgy határoznak, hogy a vizsgálat eredményének megérkezéséig felfüggesztik a szóban forgó termékekre a kedvezményes elbánás megadását, a termékek kiadását bármely szükségesnek ítélt óvintézkedés mellett ajánlják fel az importőrnek.

(5) A vizsgálatot kérő vámhatóságot haladéktalanul tájékoztatni kell a vizsgálat eredményéről. Az eredményeknek egyértelműen jelezniük kell, hogy az okmányok hitelesek-e, és hogy a szóban forgó termékek a Közösség, Magyarország vagy a 4. cikkben hivatkozott más országok valamelyikéből származó termékeknek tekinthetők-e, és teljesítik-e a Jegyzőkönyv egyéb követelményeit.

(6) Ha alapos gyanúra okot adó esetekben a vizsgálatra vonatkozó kérés keltétől számított 10 hónapon belül nem érkezik válasz, vagy ha a válasz nem tartalmaz kielégítő információt a kérdéses okmány hitelességének vagy a termékek tényleges származásának megállapításához, a kérést előterjesztő hatóságok – kivételes körülmények esetétől eltekintve – a kedvezményes elbánás jogosultságát visszautasítják.”

- 6 A 4. jegyzőkönyv 33. cikkének első bekezdése értelmében, ha a 32. cikk szerinti vizsgálati eljárásokkal kapcsolatban olyan viták merülnek fel, amelyeket nem lehet rendezni a vizsgálatot kérő vámhatóság és az e vizsgálat lefolytatásáért felelős vámhatóság között, vagy ha e Jegyzőkönyv értelmezésével kapcsolatos kérdést vetnek fel, az ilyen vitákat a Társulási Bizottság elé kell terjeszteni.

A 94/728 határozat

- 7 A Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló, 1994. október 31-i 94/728/EK, Euratom tanácsi határozat (HL L 293., 9. o.) 2. cikkének (1) bekezdéséből az következik, hogy a közösségi költségvetés részét képező saját források különösen az ún. „hagyományos” források, amelyek a közös vámtarifa szerinti vámokból és egyéb vámokból származnak, és amelyeket a harmadik országok tekintetében a közösségek intézményei már megállapítottak vagy meg fognak állapítani, valamint amelyek az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződés hatálya alá eső termékekre kivetett vámokból származnak.

- 8 A 94/728 határozat 2. cikkének (3) bekezdése értelmében:

„A tagállamok beszedési költségek címén megtartják az (1) bekezdés a) és b) pontja értelmében fizetendő összegek 10%-át.”

- 9 A 94/728 határozat 8. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„A Közösségek a 2. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett saját forrásait a tagállamok a nemzeti törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések alapján szedik be, amelyeket adott esetben a közösségi szabályok által támasztott követelményekhez igazítanak. A Bizottság rendszeres időközökben megvizsgálja a tagállamok által számára bejelentett nemzeti rendelkezéseket, eljuttatja a tagállamokhoz azon módosításokat, amelyeket a közösségi szabályoknak való megfeleléshez szükségesnek ítélt, és jelentést nyújt be a költségvetési hatóságnak. A tagállamok a Bizottság rendelkezésére bocsátják a 2. cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában biztosított forrásokat” [nem hivatalos fordítás]

Az 1552/89 és 1150/2000 rendelet

- 10 Az 1552/89 rendeletnek az 1150/2000 rendelet (2) preambulumbekkezdéséhez hasonló (2) preambulumbekkezdése előírja:

„A Közösségnek a lehető legjobb feltételek mellett kell rendelkeznie a [a Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló, 1988. június 24-i] 88/376/EK, Euratom [tanácsi] határozat [(HL L 185., 24. o.)] 2. cikkében említett saját forrásokkal [...]”

- 11 Azon a körülményen túl, hogy az 1552/89 rendelet a 88/376 határozatra, az 1150/2000 rendelet pedig a 94/728 határozatra utal, e két rendelet 2., 6., 9., 10., 11. cikke, valamint 17. cikkének (1) bekezdése lényegében azonos.

- 12 Az 1552/89 rendelet 2. cikke értelmében:

„(1) A jelen rendelet alkalmazásában a Közösségeknek a 88/376/EGK, Euratom határozat 2. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett saját forrásaihoz való jogosultságát akkor állapítják meg, amikor a tagállam illetékes hatósága a fizetendő összeget közli a kötelezettel. Az erre vonatkozó valamennyi közösségi rendelkezés tiszteletben tartása mellett a közlésre akkor kerül sor, ha a kötelezett személye ismert, és a vámösszeg az illetékes államigazgatási szervek által kiszámítható.

(2) Az (1) bekezdést az értesítés helyesbítése esetén is alkalmazni kell.” [nem hivatalos fordítás]

- 13 Ezt a rendelkezést 1996. július 14-i hatállyal módosította az 1996. július 8-i 1355/1996/EK, Euratom rendelet (HL L 175., 3. o.), amelynek tartalmát az 1150/2000 rendelet 2. cikke a következő szöveggel veszi át:

„(1) E rendelet alkalmazása érdekében, [helyesen: a jelen rendelet alkalmazásában] a Közösség a 88/376/EGK, Euratom határozat 2. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett saját forrásokra való jogosultságát meg kell állapítani, amint a vámjogszabályok által előírt feltételeknek eleget tesz a jogosultság számlákon történő lekönyvelését és az adós értesítését illetően.

(1a) Az (1) bekezdésben említett jogosultság időpontja a vámjogszabályok által előírt könyvelésbe vétel időpontja.

[...]”

- 14 Az 1552/89 rendelet 6. cikkének (1) és (2) bekezdése – jelenleg az 1150/2000 rendelet 6. cikkének (1) és (3) bekezdése – a következőképpen rendelkezik:

„(1) A saját források számláit az egyes tagállamok államkincstára vagy az általuk kijelölt testület vezeti a források típusa szerinti bontásban.

(2) a) A 2. cikkben megállapított jogosultságokat, az e bekezdés b) pontjától függően, legkésőbb a megállapításukat követő második hónap 19. napja utáni első munkanapon könyvelik le a számlákon.

b) Az a) pontban említett számlákra a beszedés vagy a biztosíték hiánya miatt be nem jegyzett jogosultságokat külön számlákon mutatják be az a) pontban megállapított időtartamon belül. A tagállamok akkor alkalmazhatják ezen eljárást, amikor a megállapított jogosultságok tekintetében, amelyekre nézve biztosítékot adtak, kifogással éltek, és amelyek esetleg változhatnak a felmerült vita rendezésétől függően.

[...]”

15 Az 1552/89, illetve az 1150/2000 rendelet 9. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„A 10. cikkben szabályozott eljárásnak megfelelően minden tagállam a saját forrásokat a Bizottság nevében az államkincstárnál vagy az általuk kijelölt testületnél megnyitott számlán írja jóvá.

[...]”

16 Az 1552/89, illetve az 1150/2000 rendelet 10. cikke (1) bekezdésének szövege a következő:

„A [88/376, illetve a 94/728/EK] határozat 2. cikke (3) bekezdésének megfelelően a 10%-os beszédési költségek levonása után [az] e határozat 2. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett saját források elszámolását legkésőbb azon hónapot követő második hónap 19. napját követő első munkanapon kell elvégezni, amelyben a jogosultságot – e rendelet 2. cikkének megfelelően – megállapították.

[...]”

17 E rendeletek 11. cikke értelmében:

„A 9. cikk (1) bekezdésben említett számlára történő elszámolás késedelme esetén az érintett tagállamnak kamatot kell fizetnie, amelynek mértéke a tagállam pénzügyi piacán az esedékességi időpontban aró rövid távú közfinanszírozási műveletekre alkalmazandó olyan kamatláb, amelyet két századponttal megemelnek. E százalékot 0,25 századponttal emelik a késedelem minden egyes hónapjára nézve. A megemelt százalékot a késedelem teljes időtartamára alkalmazzák.”

18 A szóban forgó rendeletek 17. cikkével (1) bekezdése értelmében:

„A tagállamok megteszik az összes szükséges intézkedést annak biztosítására, hogy a 2. cikk alapján megállapított jogosultságoknak megfelelő összeget az e rendeletben meghatározottak szerint a Bizottság rendelkezésére bocsássák.”

A Vámkódex

19 A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet 4. kötet 307. o.; a továbbiakban: Vámkódex) 78. cikkének (3) bekezdése előírja:

„Ha a vámáru-nyilatkozat felülvizsgálata vagy utólagos ellenőrzése azt jelzi, hogy az érintett vámeljárást szabályozó rendelkezéseket helytelen vagy hiányos adatok alapján alkalmazták, a vámhatóság, a megállapított rendelkezésnek megfelelően és a rendelkezésére álló új információk figyelembevételével meghoz minden szükséges intézkedést a helyzet rendezésére.

20 A Vámkódex 201. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében a behozatalivám-köteles áru szabad forgalomba bocsátásakor vámtartozás keletkezik.

21 A Vámkódex 217. cikke (1) bekezdésének első albekezdése előírja:

„A vámhatóságnak, amint rendelkezésére állnak a szükséges adatok, ki kell számíttania minden egyes, vámtartozásból származó behozatali vagy kiviteli vám összegét [...] és be kell jegyeznie a könyvelési nyilvántartásba vagy más ezzel egyenértékű adathordozóba (könyvelésbe vétel).”

22 A Vámkódex 220. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Ha a vámtartozásból származó vámösszeget nem vették könyvelésbe a 218. és 219. cikknek megfelelően, vagy a jogszabály szerint fizetendő összegnél alacsonyabbat vettek könyvelésbe, a beszedendő vámösszeget vagy annak még fennmaradó részét attól a naptól számított két napon belül kell könyvelésbe venni, amikor a vámhatóság tudomást szerez a helyzetről, ki tudja számítani a jogszabály szerint fizetendő összeget, és meg tudja állapítani az adós személyét (utólagos könyvelésbe vétel). Ez a határidő a 219. cikknek megfelelően meghosszabbítható.”

23 A Vámkódex 221. cikke értelmében:

„(1) A könyvelésbe vételt követően a vámösszeget a megfelelő eljárások szerint közölni kell az adóssal.

[...]

(3) A vámtartozás keletkezésétől számított 3 év lejártá után az adóssal már nem lehet közölni a tartozás összegét. [...]

24 A Vámkódex 224. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Ha az érintett személy által fizetendő vámösszeg olyan vámeljárással bejelentett áruhoz kapcsolódik, amely ezen összeg megfizetésének kötelezettségével jár, a vámhatóság e személy kérelmére a 225., 226. és 227. cikkben megállapított feltételek mellett ezen összegre halasztott fizetést engedélyezhet.”

25 A Vámkódex 236. cikke előírja:

„(1) A behozatali vagy kiviteli vámokat vissza kell fizetni, amennyiben megállapításra kerül, hogy megfizetésükkor e vámösszegek nem jogszabály szerintiiek voltak, vagy az összeget a 220. cikk (2) bekezdése ellenére vették könyvelésbe.

A behozatali vagy kiviteli vámokat el kell engedni, amennyiben megállapításra kerül, hogy könyvelésbe vételükkor e vámösszegek nem jogszabály szerintiiek voltak, vagy az összeget a 220. cikk (2) bekezdése ellenére vették könyvelésbe.

Visszafizetés vagy elengedés nem nyújtható, ha valamely, nem jogszabály szerint fizetendő összegnek a kifizetése vagy könyvelésbe vétele az érintett személy szándékos cselekedetének eredménye.

(2) A behozatali vagy kiviteli vámokat a megfelelő vámhivatalnál a szóban forgó vámösszegnek az adóssal való közlésétől számított 3 éven belül benyújtott kérelemre fizetik vissza vagy engedik el.

Ezt a határidőt meg kell hosszabbítani, ha az érintett személy igazolja, hogy előre nem látható körülmény vagy *vis maior* miatt akadályoztatva volt a kérelem említett határidőn belüli benyújtásában.

Ha e határidőn belül a vámhatóság maga fedezi fel, hogy az (1) bekezdés első és második albekezdésében foglalt helyzet áll fenn, saját kezdeményezésére hajtja végre a visszafizetést vagy elengedést.”

26 A Vámkódex 244. cikke értelmében:

„A jogorvoslati kérelem benyújtása nem jár a vitatott határozat végrehajtásának felfüggesztésével.

A vámhatóság azonban teljes egészében vagy részben felfüggeszti e határozat végrehajtását, ha alapos okkal feltételezheti, hogy a vitatott határozat nem áll összhangban a vámjogszabályokkal, vagy ha az érintett személynek helyrehozhatatlan kárt okozna.

Ha a vitatott határozat hatására behozatali vagy kiviteli vámot számítanak fel, a határozat végrehajtásának felfüggesztése biztosíték meglétéhez vagy letétbe helyezéséhez köthető. Nincs szükség azonban ilyen biztosítékra, ha ez a követelmény, az adós körülményei folytán, valószínűleg súlyos gazdasági vagy szociális nehézségeket okozna.”

Az 515/97/EK rendelet

27 A tagállamok közigazgatási hatóságai közötti kölcsönös segítségnyújtásról, valamint a vám- és mezőgazdasági jogszabályok helyes alkalmazásának biztosítása érdekében e hatóságok és a Bizottság együttműködéséről szóló, 1997. március 13-i 515/97/EK tanácsi rendelet (HL L 82., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet 8. kötet 217. o.) III. címe a tagállamok vámhatóságai és a Bizottság közötti kapcsolatokat szabályozza. E rendelet 17. cikkének (2) bekezdése értelmében Bizottság átadja a tagállamok illetékes hatóságainak a vám- és mezőgazdasági jogszabályok érvényesítésében őket segítő, tudomására jutott információkat.

28 A szóban forgó rendelet 20. cikkének (1) és (3) bekezdése értelmében, amennyiben a Bizottság közösségi közigazgatási és vizsgálati együttműködési küldetéseket hajt végre harmadik országokban, tájékoztatja a tagállamokat e küldetések eredményeiről.

A jogvita előzményei

29 1994-től kezdve Magyarországról érkező Suzuki és Subaru márkájú gépjárműveket hoztak be Németországba. E behozatok vámkedvezmények keretében történtek, ami az EGT–Magyarország társulási megállapodásban előírt 0%-os mérték alkalmazását vont maga után az e járművek magyar származását tanúsító EUR.1 szállítási bizonyítványok alapján.

- 30 A német hatóságoknak angol nyelven 1996. június 13-án, német nyelven pedig 1996. november 28-án megküldött jogsegélyközlésében a Bizottság csalások megelőzésének koordinációjával foglalkozó egysége (UCLAF) értesítette e hatóságokat azon kétségeiről, hogy e behozatalok tiszteletben tartották-e a származási szabályokat. Az UCLAF felhívta e hatóságokat, hogy a magyar hatóságoknál végezzék el az eredetigazolások utólagos ellenőrzését, követeljenek fizetési biztosítékot, vagy hajtsák be a vámokat, és hozzanak meg minden olyan jogi aktust, amely alkalmas az elévülés megszakítására, továbbá tartsák fenn az utólagos beszédés lehetőségét. Ezt követően a Bizottság kiegészítő ellenőrzéseket kezdett, különösen egy magyarországi ellenőrző küldetés keretében.
- 31 1998. június 26-i jogsegélyközlésében az UCLAF „tájékoztatta a tagállamokat, hogy magyar hatóság 1998 júniusában megküldte a Bizottságnak a [Magyar Suzuki Rt.-nek, a továbbiakban: Magyar Suzuki] a Közösségbe EUR.1 szállítási bizonyítványokkal exportált gépjárművei jogállására vonatkozó, Magyarországon lefolytatott vizsgálat eredményét.” A szóban forgó hatóság megállapította „[...] olyan 58 006 gépjármű nem eredeti jellegét, amelyekről EUR.1 szállítási bizonyítványt állítottak ki”. E közlemény mellékletéből kiderül, hogy a Németországba történő behozatal tekintetében 14 440 Suzuki, és 4 683 Subaru márkájú személygépkocsi, azaz összesen 19 123 személygépkocsi nem felelt meg a származási szabályoknak.
- 32 Ugyanezen közleményben az UCLAF közölte, hogy „rendelkezik igazoló dokumentumokkal, amelyeket a közösségi együttműködési küldetések során gyűjtött össze” valamint „a magyar Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnokságának hivatalos válaszával, kiegészítő igazoló dokumentumokkal (számítógépes fájlok és iratok)”, továbbá azt, hogy „az EUR.1 bizonyítványok utólagos ellenőrzését [a 4. jegyzőkönyv értelmében] kérelmező” tagállamok „közvetlenül kapják meg az őket érintő válaszokat.”
- 33 Az UCLAF azt is bejelentette a szóban forgó behozatalok által érintett tizennégy tagállamnak, hogy megküldi számukra „az 1998 júniusi küldemény másolatát a csatolt számítógépes fájlokkal és a dokumentumok teljes változatával”, „a magyar vámparancsnoksággal folytatott levelezés fordítását” és „az UCLAF által az eredeti magyar fájl alapján készített számítógépes fájlokat, amelyek az országonkénti ügyletek összefoglaló kivonatait tartalmazzák.”
- 34 Az UCLAF levélben adta át e dokumentumokat és számítógépes fájlokat, amely levelet a német hatóságoknak angol nyelven 1998. július 13-án, német fordításban pedig 1998. augusztus 18-án küldött meg. Ily módon többek között az 1998. május 26-i levelet is továbbította, amelyben a magyar hatóságok az UCLAF-ot az utólagos vizsgálat eredményéről tájékoztatták, és továbbította az azokat a gépjárműveket azonosító dokumentumokat és számítógépes fájlokat is, amelyek tekintetében a származási szabályokat nem tartották tiszteletben.
- 35 Az 1998. május 26-i levélből kiderül, hogy a magyar hatóságok 1998. május 15-én fejezték be a Magyar Suzuki által gyártott gépjárművek eredetére és az EUR.1 bizonyítványokban szereplő adatokra vonatkozó vizsgálatot. A vizsgálat befejeztével e hatóságok megállapították, hogy az importált gépjárművek egy részének vonatkozásában nem tartották tiszteletben a származási szabályokat. E hatóságok azonban közölték, hogy a Magyar Suzuki bírósági eljárásokat kezdeményezett a származási szabályok alkalmazása vonatkozásában. A magyar hatóságok továbbá azt közölték, hogy közvetlenül fogják tájékoztatni az EUR.1 bizonyítványok utólagos ellenőrzését a 4. jegyzőkönyv értelmében kérelmező tagállamokat a szóban forgó vizsgálat eredményéről.

- 36 Az 1998. augusztus 18-i levél kézhezvételét követően a Németországi Szövetségi Köztársaság többször is kérte a Bizottság által Magyarországon végzett ellenőrzési küldetésről szóló végleges jelentést. E jelentést 1999. március 2-án kapta meg.
- 37 1999. április 15-én a német hatóságok megkezdték a vámok könyvelésbe vételét azon gépjárművek vonatkozásában, amelyeket illetően a magyar hatóságok szerint nem tartották tiszteletben a származási szabályokat. A Vámkódex 221. cikke (3) bekezdésének első mondata értelmében a vámösszeg közlésére előírt hároméves határidő okán az 1996. április 15-e előtt importált gépjárművek tekintetében semmiféle vámot nem lehetett megállapítani. Az erre vonatkozó saját forrásokat nem vették könyvelésbe, és nem bocsátották a Bizottság rendelkezésére.
- 38 1999. október 27-i jogsegélyközleményében az Európai Csalásellenes Hivatal (OLAF), amely 1999. június 1-jétől az UCLAF helyébe lépett, tájékoztatta a tagállamokat, hogy a magyar hatóságok 1999. július 23-án ismertették „a [Magyar Suzukival] kapcsolatos új álláspontjukat, amelyet a magyar bíróság által hozott ítéletet követően alakítottak ki. Ezen új álláspont szerint azon gépjárművek egy részét, amelyek tekintetében a származási szabályokat nem tartották tiszteletben, Magyarországról származónak kell minősíteni.
- 39 E tekintetben az OLAF emlékeztetett arra, hogy az UCLAF 1998 júliusában továbbította a magyar hatóságoknak „az 1998 első negyedében a közösségi küldetéssel egyidőben végzett alapos vizsgálata eredményeiből eredő” következtéseit, valamint 1999 februárjában „általános vizsgálati jelentését, amely saját értékelését és saját következtetéseit tartalmazta, amelyek a Magyarországon és azon kívül összegyűjtött iratokat és igazoló dokumentumokat tartalmazták”, és amelyek megfeleltek a magyar hatóságok következtetéseinek.
- 40 Az OLAF megállapította, hogy „a magyar bíróságnak a magyar vámhatóság és a magyar exportőr közötti jogvita keretében hozott határozatai semmiféle közvetlen joghatást nem gyakorolnak a tagállamok vámhatóságai által a közösségi gazdasági szereplők által importált áruk jogállására vonatkozóan folytatott vizsgálatokra.”
- 41 Az OLAF vitatta „a vizsgálatok megkezdését követően több évvel és az alapos vizsgálatot követően több hónappal benyújtott új adatok elfogadhatóságát”, alakszerűen elutasította a magyar gyártó érvelését, és megerősítette az 1999 februárjában lefolytatott vizsgálatról szóló jelentéshez mellékelt elemzését.
- 42 Következésképpen az OLAF kifejezetten felhívta a tagállamokat a beszédési eljárások megindítására, valamint arra, hogy „cselekményeiket az 1999. februári közösségi jelentés következtetéseire alapozzák.”
- 43 A német hatóságok ezt követően visszatérítették azokat a behozatali vámokat, amelyek azon gépjárművekre vonatkoztak, amelyek tekintetében a magyar származást az exportáló állam hatósága az ezen államban hozott bírósági határozatokat követően megerősítette.

A pert megelőző eljárás

- 44 A saját források 2000 májusában Németországban végzett vizsgálata során a Bizottság meghatalmazottai megállapították, hogy a német hatóságok nem indították meg a vámok utólagos beszédésére irányuló eljárást közvetlenül azután, hogy a

magyar hatóságok visszavonták a szóban forgó importált gépjárművek eredetigazolását, tehát nem bocsátották rendelkezésre a saját forrásokat.

- 45 A német hatóságok ugyanis az első utólagos beszedési felszólításokat az 1996. december 15. és 1997. november 15. közötti behozatalok vonatkozásában csak 1999. április 15-én küldték meg, az 1996. április 15. és november 15. közötti behozatalok tekintetében pedig 1999. április 20-án. Mivel az 1996. április 15. előtt történt behozatalokra vonatkozó vámtartozások már elévültek, az ezekkel összefüggő saját források nem kerültek megállapításra.
- 46 Az említett hatóságok 2001. szeptember 14-i levelükben kifejtették, hogy nem kerültek megállapításra azok a vámtartozások, amelyek az utólagos beszedési eljárások megkezdésekor már elévültek.
- 47 2003. június 12-i jegyzőkönyvében és 2003. október 23-i levelében a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az érintett tagállamok, köztük a Németországi Szövetségi Köztársaság, legkésőbb 1998. augusztus 18-án – az 1998. június 26-i jogsegélyközleménnyel összefüggő dokumentumok utolsó nyelvi változata és a számítógépes fájlok megküldésének napján – képesek voltak azonosítani a kötelezettet és a fizetendő vámok összegét. Következésképpen azok a tagállamok, amelyek nem cselekedtek az ezen időponttól számított három hónapos határidőn belül, kötelesek megfizetni az 1998. november 18-tól elévült vámok összegét.
- 48 A Bizottság azt kérte továbbá az érintett tagállamoktól, hogy szolgáltatassanak számára pontosabb információkat az érintett behozatali vámok vonatkozásában. Bejelentette, hogy felszólító levelet fog küldeni. Végül megállapította, hogy az előírt határidőn belül történő fizetés lehetővé teszi a késedelmi kamatok elkerülését.
- 49 2005. március 30-i levelében a Németországi Szövetségi Köztársaság tudatta a Bizottsággal, hogy az érintett vámok összege 408 735,53 euró.
- 50 A Bizottság azt kérte e tagállamtól, hogy két hónapos határidőn belül bocsássa rendelkezésére ezt az összeget, és közölte, hogy a késedelmi kamatok kiszámítására a szóban forgó összeg megérkezését követően kerül sor.
- 51 A Németországi Szövetségi Köztársaság 2005. november 8-i levelében tájékoztatta a Bizottságot, hogy a fizetésre 2005. október 31-én sor került „a Bíróság azon ítéletének függvényében, amely megerősíti a Bizottság véleményét”, és kizárólag a késedelmi kamatok elkerülése céljából.
- 52 2006. június 13-i levelében a Németországi Szövetségi Köztársaság megtagadta a késedelmi kamat megfizetését – amelynek összegét a Bizottság 571 011,21 euróban állapította meg –, megismételve, hogy vitatja a vámtartozás keletkezését és a beszedési kötelezettséget.
- 53 A Bizottság 2006. október 18-i levelével megindította az EK 226. cikk szerinti tagállami kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárást, és felszólította a Németországi Szövetségi Köztársaságot észrevételei megtételére.
- 54 Tekintettel a 2007. február 19-i, számára nem kielégítő válaszra, a Bizottság 2007. június 29-én indokolással ellátott véleményét bocsátott ki, amelyre e tagállam 2007. augusztus 24-i levelében válaszolt.

- 55 A Bizottság, mivel nem győzte meg a fenti válasz, a jelen kereset benyújtása mellett döntött.

A keresetről

A felek érvei

- 56 A Bizottság lényegében azt rója fel a Németországi Szövetségi Köztársaságnak, hogy elmulasztotta a szóban forgó vámok beszédését, késedelmesen bocsátotta rendelkezésre a vonatkozó saját forrásokat, és megtagadta az esedékes késedelmi kamatok megfizetését.
- 57 A saját források késedelmes rendelkezésre bocsátását illetően a Bizottság emlékeztet arra, hogy az 1552/89 és az 1150/2000 rendelet, valamint a Vámkódex megköveteli a tagállamoktól, hogy szedjék be a vámtartozások jogszerűen fizetendő összegeit, valamint állapítsák meg és bocsássák rendelkezésre a vonatkozó saját forrásokat, amint rendelkeznek a kötelezett és a fizetendő vám összegének meghatározásához szükséges információkkal.
- 58 A jelen ügyben az 1998. augusztus 18-i levél tudatta a német hatóságokkal, hogy bizonyos eredetigazolásokat visszavontak, és a levél a korábbi közlemények és dokumentumok formájában tartalmazott minden, a szóban forgó vámtartozások beszédéséhez szükséges információt.
- 59 A Németországi Szövetségi Köztársaság a szóban forgó levél kézhezvételét követő három hónapos határidő lejárta előtt köteles lett volna megállapítani a jogszerűen fizetendő összegeket, és ezeket a kötelezettekkel közölni, még akkor is, ha a Magyarországon folyó bírósági eljárás miatt átmenetileg le kellett volna mondania a fizetésről, vagy vissza kellett volna térítenie a beszédett összegeket. A saját forrásokat legkésőbb 1999. január 20-án jóvá kellett volna írni a Közösségek számláján.
- 60 A késedelmi kamatokat illetően a Bizottság arra emlékeztet, hogy az 1552/89 és 1150/2000 rendelet 11. cikke értelmében a tagállamok kötelesek késedelmi kamatot fizetni, még akkor is, ha cselekvésük elmulasztása okán a saját forrásokhoz való jogosultságokat már nem lehet megállapítani. A Németországi Szövetségi Köztársaságnak tehát az 1999. január 20. és 2005. október 31. közötti időszak tekintetében késedelmi kamatot kellett volna fizetnie, anélkül hogy e tagállam a bizalomvédelem elvére hivatkozhatna.
- 61 A Németországi Szövetségi Köztársaság először is azt állítja, hogy a 4. jegyzőkönyv 32. cikkének (1) és (5) bekezdését kell alkalmazni, nem pedig az 1552/89 és az 1150/2000 rendeletet.
- 62 Márpedig ellentétben a hivatkozott cikk követelményeivel, a magyar hatóságok következtetései nem jelezték egyértelműen, hogy a kiviteli dokumentumok eredetiek voltak-e, és hogy az érintett áruknak mi volt a származása. Továbbá e hatóságok arról tájékoztattak, hogy a Magyar Suzuki által indított bírósági eljárások vannak folyamatban, és annak közlésére szorítkoztak, hogy a vizsgálat végleges eredményeit utólag fogják továbbítani.
- 63 Másodsorban a Németországi Szövetségi Köztársaság arra hivatkozik, hogy az UCLAF vizsgálati jelentése az 515/97 rendelet értelmében végrehajtott küldetés eredménye. Márpedig, mivel tagállamként nem vett részt ebben a küldetésben, a

Németországi Szövetségi Köztársaság az 515/97 rendelet értelmében végrehajtott közösségi küldetésekre vonatkozó bizottsági iránymutatás 4.5. pontjának megfelelően joggal várhatta meg a küldetésről szóló jelentést a beszédési eljárások megindítása előtt, amely iránymutatás értelmében a küldetésben részt nem vevő tagállamok kötelesek a vizsgálatról szóló jelentést az importőrökkel szembeni eljárás megindítása előtt megkérni. Egyébiránt 1999. október 27-i jogsegélyközleményében az OLAF maga hívta fel a tagállamokat, hogy eljárásukat a szóban forgó vizsgálatról szóló jelentésre alapozzák.

- 64 Harmadsorban a C-23/04–C-25/04. sz., Sfakianakis egyesített ügyekben 2006. február 9-én hozott ítélet (EBHT 2006., I-1265. o.) 21. pontjára támaszkodva a Németországi Szövetségi Köztársaság azt állítja, hogy nem volt jogosult a vámok beszédésére azt megelőzően, hogy ismerte volna a Magyarországon folyó bírósági eljárás eredményét. A vámtartozások elévülése tehát bizonyos esetekben elkerülhetetlen.
- 65 A késedelmi kamatokat illetően a Németországi Szövetségi Köztársaság azt állítja, hogy a saját források rendelkezésre bocsátásának kötelezettsége nélkül e járulékos kötelezettség megalapozatlan.
- 66 Másodlagosan e tagállam azt állítja, hogy a Bizottság jogos bizalmat keltett a késedelmi kamatok fizetésére való kötelezettség hiányát illetően, mivel a saját források bizottságának 2003. július 2-i ülésén kiosztott dokumentumban bejelentette, hogy „az előírt határidőn belül történő fizetés esetén nem kerül sor késedelmi kamatok felszámítására.”
- 67 Továbbá a Németországi Szövetségi Köztársaság úgy ítéli meg, hogy mivel az 1150/2000 rendelet e tekintetben nem tartalmaz különös rendelkezést, a Bizottság határozza meg a könyvelésbe vétel esedékességét, amennyiben a vámtartozások összegét még nem szedték be. Márpedig a jelen ügyben a Bizottság csak a 2003. június 12-i dokumentumban tűzött ki határidőt a saját források rendelkezésre bocsátása tekintetében. Következésképpen csak e határidő lejártától számíthatók fel késedelmi kamatok.

A Bíróság álláspontja

A saját források rendelkezésre bocsátásáról

- 68 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a 4. jegyzőkönyv 16. cikkének értelmében a Magyarországról származó termékek Közösségbe történő importálásuk esetén előnyöket élveznek a származásnak EUR.1 bizonyítvány formájában történő bizonyítása esetén.
- 69 A hivatkozott jegyzőkönyv rendelkezéseinek végrehajtása céljából hatósági együttműködés rendszerét hozták létre egyrészt a magyar hatóságok, másrészt pedig a közösségi hatóságok, illetve a tagállamok hatóságai között.
- 70 E rendszer a feladatok megosztásán, valamint egyidejűleg az érintett tagállamok és a Magyar Köztársaság hatóságai közötti kölcsönös bizalmon alapul (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Sfakianakis egyesített ügyekben hozott ítélet 21. pontját).
- 71 E feladatmegosztás keretében a Magyarországról érkező áruk származása ellenőrzésének hatásköre a magyar hatóságokat illeti. Mivel a szóban forgó hatóságok vannak leginkább abban a helyzetben, hogy közvetlenül megvizsgálják az érintett áruk

származását meghatározó tényezőket, a 4. jegyzőkönyv 17. cikkének (4) és (5) bekezdése, valamint 32. cikkének (3) bekezdése értelmében e hatóságok felelősek a származási szabályok tiszteletben tartásának ellenőrzéséért az EUR.1 bizonyítványok kibocsátása, valamint az utólagos ellenőrzések során.

- 72 A 4. jegyzőkönyv által létrehozott hatósági együttműködési rendszer ugyanakkor csak úgy működhet, ha az importáló állam vámhatósága elismeri az exportáló állam hatóságainak jogszerűen végzett értékelését (lásd a fent hivatkozott Sfakianakis egyesített ügyekben hozott ítélet 23. pontját).
- 73 E tekintetben az importáló állam hatóságainak egyfelől el kell ismerniük a termékek magyar származását tanúsító EUR.1 bizonyítványok érvényességét (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Sfakianakis egyesített ügyekben hozott ítélet 37. pontját). Másfelől a magyar hatóságok által utólagos ellenőrzés során tett következtetések kötik az importáló tagállamot.
- 74 Következésképpen, amennyiben az utólagos ellenőrzést követően a magyar hatóságok a 4. jegyzőkönyv 32. cikke (5) bekezdésének megfelelően egyértelműen jelzik, hogy az érintett gépjárművek nem minősülhetnek Magyarországról származó termékeknek, tehát megadják azon információt az importáló állam hatóságainak, amely elegendő ahhoz, hogy a szóban forgó bizonyítványokat visszavonják tekinthessék, ez utóbbi hatóságok már nem részesíthetik az érintett árukat a 4. jegyzőkönyv 16. cikkének (1) bekezdésében előírt kedvezményes elbánásban.
- 75 Továbbá e körülmények között az importáló tagállam hatóságai az 1550/89 és az 1150/2000 rendelet, valamint a Vámkódex értelmében kötelesek biztosítani a Közösségek saját forrásainak gyors és hatékony rendelkezésre bocsátását, valamint késedelem nélkül utólagosan beszédni a vámokat, továbbá megállapítani a vonatkozó saját forrásokat.
- 76 A tagállamok ugyanis kötelesek megállapítani a Közösségek saját forrásokhoz való jogosultságát, amint a tagállami vámhatóságok ki tudják számítani a vámtarozásnak megfelelő összeget, és meg tudják állapítani a kötelezett személyét (lásd ebben az értelemben a C-392/02. sz., Bizottság kontra Dánia ügyben 2005. november 15-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-9811. o.] 61. pontját). A szóban forgó tagállamok következtésképpen a jogosultságokat az 1552/89 rendelet 6. cikkének megfelelően kötelesek lekönyvelni a számlákon (lásd a C-312/04. sz., Bizottság kontra Hollandia ügyben 2006. október 5-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-9923. o.] 61. pontját).
- 77 A jelen ügyben a Németországi Szövetségi Köztársaság azt állítja – amint az a jelen ítélet 62. pontjában szerepel –, hogy a magyar hatóságok nem jelezték egyértelműen, hogy megállapították, hogy a Németországba importált gépkocsik nem feleltek meg a származási szabályoknak, tehát továbbra is fenn kellett tartania az érintett termékekre vonatkozó vámkedvezményt.
- 78 Ezen érvelésnek nem lehet helyt adni. Amint ugyanis az a jelen ítélet 35. pontjában szerepel, miután elvégezték a bizonyos tagállamok és a Bizottság által kért utólagos vizsgálatot, a magyar hatóságok 1998. május 26-i levelükben egyértelműen jelezték, hogy a Németországba importált és a vonatkozó dokumentumokban és fájlokban említett gépjárművek nem feleltek meg a származási szabályoknak, és megadták az importáló tagállamnak azon információt, amely elegendő ahhoz, hogy a szóban forgó bizonyítványokat visszavonják tekinthessék. E következtetések ugyanezen levél szerint véglegesek voltak.

- 79 Következésképpen, amint arra a főtanácsnok is joggal emlékeztet indítványának 69. pontjában, meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben a 4. jegyzőkönyv rendelkezései már nem képezték akadályát annak, hogy a német hatóságok megtagadják a szóban forgó termékek esetében a preferenciális tarifa alkalmazását.
- 80 Meg kell továbbá állapítani, hogy a magyar hatóságok által szolgáltatott információk alapján a német hatóságok képesek lettek volna a kötelezettek meghatározására és a vámtartozás összegének kiszámítására.
- 81 A fenti megfontolásokra tekintettel meg kell állapítani, hogy 1998. augusztus 18-át, a Bizottságnak a magyar hatóságok 1998. május 26-i levelének német fordítását, valamint a vonatkozó dokumentumokat és számítógépes fájlokat tartalmazó levele átvételének időpontját követően a Németországi Szövetségi Köztársaság a Bizottság által kitűzött három hónapos határidőn belül köteles volt az utólagos könyvelésbe vételre és a jogszerűen fizetendő behozatali vámoknak az adóssal történő közlésére.
- 82 Amint arra a főtanácsnok is emlékeztet indítványának 66. pontjában, az a körülmény, miszerint nem a német hatóságok kérték a magyar hatóságok által végzett vizsgálat lefolytatását, hanem a Bizottság, egyáltalán nem befolyásolja az importáló állam hatóságainak azon kötelezettségét, hogy elfogadják az említett vizsgálat végeredményét. Amint azt a Bíróság megállapította a fent hivatkozott Sfakianakis egyesített ügyekben hozott ítélet 31. pontjában, ez a vizsgálat nemcsak az importáló tagállam hatóságainak kérelmére, hanem a Bizottság szakszolgálatának kérésére is megvalósulhat, és a Bizottság az EK 211. cikknek megfelelően köteles gondoskodni az EGT–Magyarország társulási megállapodás és annak jegyzőkönyvei helyes alkalmazásáról.
- 83 Emellett a Németországi Szövetségi Köztársaság állításával ellentétben a szóban forgó vámok késedelmes rendelkezésre bocsátását a jelen ügy körülményei között nem igazolhatja a magyar hatóságok további információinak, vagy a Magyar Suzuki által indított bírósági eljárásban hozandó jogerős határozat meghozatalának, és még kevésbé az UCLAF által párhuzamosan folytatott vizsgálat végleges jelentésének bevárása.
- 84 Először is, amint azt a főtanácsnok is megállapítja indítványának 67. pontjában, habár a magyar hatóságok 1998. május 26-i levelükben jelezték, hogy egyéni választ küldenek a 4. jegyzőkönyv értelmében az EUR.1 bizonyítványok utólagos vizsgálatát igénylő tagállamoknak, nem vitatott, hogy a német hatóságok nem tartoztak azok közé, amelyek e vizsgálat elvégzését kérték, tehát nem hivatkozhatnak arra, hogy erre a válaszra vártak.
- 85 Ezenfelül a Németországi Szövetségi Köztársaságnak a fent hivatkozott Sfakianakis egyesített ügyekben hozott ítéleten alapuló azon érvelését illetően, miszerint nem volt jogosult a vámok beszedésére azt megelőzően, hogy ismerte volna a Magyarországon folyó bírósági eljárások eredményét, emlékeztetni kell arra, hogy a szóban forgó ítélet alapjául szolgáló ügy Suzuki márkájú gépjárművek 1995-ben Magyarországról történő behozatalát terhelő vámoknak a görög hatóságok általi utólagos beszedésére vonatkozott. E beszedés az EUR.1 bizonyítványoknak a magyar hatóságok által a 4. jegyzőkönyv értelmében végzett utólagos vizsgálata olyan eredményein alapult, amelyeket a magyar bíróság határozatai alapján felülvizsgáltak.
- 86 A Bíróság ilyen körülmények között állapította meg a fent hivatkozott Sfakianakis egyesített ügyekben hozott ítélet 43. pontjában, hogy a vámok az EGT–Magyarország társulási megállapodásban előírt eltörlésének hatékony érvényesülését sértik a vámok

megfizetését előíró olyan közigazgatási határozatok, amelyeket az importáló állam vámhatóságai azt megelőzően hoztak, hogy értesítették volna őket az utólagos vizsgálati eljárás megállapításaival szemben kezdeményezett jogorvoslatok végeredményéről, és akkor, amikor az exportáló állam EUR.1 bizonyítványokat eredetileg kibocsátó hatóságainak határozatait még nem vonták vissza, vagy nem helyezték hatályon kívül.

- 87 Azonban, amint azt a főtanácsnok is megállapítja indítványának 56. és 57. pontjában, e megállapítás figyelembe vette azt a tényt, hogy a fent hivatkozott Sfakianakis egyesített ügyekben hozott ítélet alapjául szolgáló ügyben a görög hatóságok nem rendelkeztek elegendő információval annak megállapításához, hogy a szóban forgó EUR.1 bizonyítványok nem kerültek visszavonásra. Ezen ítélet 41. pontjából ugyanis az következik, hogy a magyar hatóságok kifejezetten jelezték a görög hatóságoknak, hogy az azon gépjárművekre vonatkozó EUR.1 bizonyítványok kerültek visszavonásra, amelyeknél a gyártó kifejezetten elismerte a külföldi származást. Ezzel szemben egyáltalán nem közölték ezt a jogvita tárgyát képező bizonyítványok vonatkozásában, és amint az ezen ítélet 11. pontjából következik, a magyar hatóságok arra kérték az illetékes görög hatóságokat, legyenek türelemmel, mielőtt megkezdénék a vámok beszédését.
- 88 Meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben nem erről van szó. A magyar hatóságok 1998. május 26-i levelükben ugyanis egyértelműen jelezték, hogy az érintett gépjárműveket nem lehet Magyarországról származó termékeknek minősíteni, tehát az importáló állam hatóságainak elegendő információt szolgáltatottak ahhoz, hogy a szóban forgó bizonyítványokat visszavontnak tekinthessék. Ugyanakkor, amint az a jelen ítélet 73. pontjában is megállapításra került, az exportáló állam által végzett utólagos vizsgálatok következtetései kötik az importáló tagállamot. Következésképpen a Németországi Szövetségi Köztársaság állításával ellentétben az a tény, hogy a magyar hatóságok azt is jelezték, hogy az utólagos vizsgálat következtetéseivel szemben jogorvoslat van folyamatban, nem érinti a német hatóságok azon kötelezettségét, hogy könyvelésbe vegyék és az adóssal közöljék a szóban forgó vámtartozást, valamint hogy megállapítsák a vonatkozó saját forrásokat.
- 89 Végül, mivel a magyar hatóságoknak a származási szabályok tiszteletben nem tartására vonatkozó végleges megállapítása elegendő alap a német hatóságok számára ahhoz, hogy megindítsák a szóban forgó vámtartozások beszédésére irányuló eljárásokat, e hatóságok nem hivatkozhatnak az UCLAF állásfoglalásának hiányára, és különösen nem a Magyarországon végrehajtott ellenőrző küldetés keretében maga az UCLAF által ugyanezen behozatalok okán, közvetlenül a magyar hatóságok által lefolytatott utólagos vizsgálatokhoz kapcsolódva végzett vizsgálatról szóló végleges jelentés hiányára, hogy igazolják a késedelmet a beszédés és a vonatkozó saját források rendelkezésre bocsátása tekintetében.
- 90 Emellett nem lehet helyt adni a Németországi Szövetségi Köztársaság azon érvelésének sem, miszerint 1999. október 27-i jogsegélyközleményében az OLAF maga hívta fel a tagállamokat, hogy cselekvéseiket az UCLAF vizsgálati jelentésére alapozzák. Amint azt a főtanácsnok is megállapítja indítványának 90. és 91. pontjában, e tagállam érveinek megfogalmazása során e közlemény megszorító olvasatára támaszkodott, anélkül hogy figyelembe vette volna annak körülményeit.
- 91 Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy a nemzeti bíróságok által hozott határozatokat követően a magyar hatóságok felülvizsgálták azon álláspontjukat, hogy az exportált gépjárművek nem feleltek meg a származási szabályoknak. E körülmények között az OLAF 1999. október 27-i jogsegélyközleményében kifejezte, hogy nem ért egyet a

szóban forgó hatóságok álláspontjával, és felhívta az érintett tagállamokat, hogy folytassák a szóban forgó vámok beszédését. Az OLAF pusztán álláspontjának megerősítése céljából hivatkozott az UCLAF által végzett vizsgálat következtetéseire.

- 92 Másrészt meg kell állapítani, hogy a szóban forgó vámoknak a német hatóságok általi beszédése a magyar hatóságoknak a származási szabályoknak való megfelelés hiányát megállapító következtetései kézhezvételét követően nem volt olyan jellegű, hogy orvosolhatatlan módon érintette volna a kötelezettek érdekeit. Egyfelől ugyanis a vámhatóságok a Vámkódex 224–230. cikke értelmében jogosultak voltak fizetési könnyítések engedélyezni a kötelezetteknek. Másfelől, amennyiben ezt követően megállapításra kerül, hogy a vámösszegek nem jogszabály szerinti, a vámhatóságoknak a Vámkódex 236. cikke értelmében vissza kell azokat téríteniük. E tekintetben fontos megjegyezni, hogy a jelen ügyben azon német hatóságok, amelyek a beszédést a magyar bíróságok határozatainak közlése és az exportáló állam hatóságai új álláspontjának közlése előtt végezték, ténylegesen vissza is térítették a nem jogszabály szerinti vámokat.

A késedelmi kamatokról

- 93 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a közösségi saját források megállapítására vonatkozó kötelezettség, az ezeknek a Bizottság számláján a kitűzött határidőn belül történő jóváírására vonatkozó kötelezettség, valamint a késedelmi kamat megfizetésének kötelezettsége között elválaszthatatlan kapcsolat áll fenn, és a késedelmi kamatok attól függetlenül követelhetők, hogy mi az oka annak, hogy a Bizottság számláján a jóváírás késedelmesen történt (lásd többek között a 68/88. sz., Bizottság kontra Görögország ügyben 1989. szeptember 21-én hozott ítélet [EBHT 1989., 2965. o.] 17. pontját; a C-363/00. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 2003. június 12-én hozott ítélet [EBHT 2003., I-5767. o.] 43. és 44. pontját, valamint a C-150/07. sz., Bizottság kontra Portugália ügyben 2009. január 22-én hozott ítélet 62. pontját).
- 94 Az 1552/89 rendelet 11. cikke értelmében az ugyanezen rendelet 9. cikkének (1) bekezdése szerinti elszámolásban bekövetkezett bármely késedelem esetén az érintett tagállam a késedelem teljes időszakára vonatkozóan késedelmi kamat fizetésére köteles (lásd a C-460/01. sz., Bizottság kontra Hollandia ügyben 2005. április 14-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-2613. o.] 91. pontját és a C-275/07. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 2009. március 19-én hozott ítélet [EBHT 2009., I-2005. o.] 66. pontját).
- 95 Továbbá a hivatkozott 11. cikk szövegéből az következik, hogy a saját források késedelmes rendelkezésre bocsátása nem függhet a Bizottság által a szóban forgó források rendelkezésre bocsátására kitűzött olyan határidőtől, mint amelyet a jelen ítélet 67. pontja említ.
- 96 A Németországi Szövetségi Köztársaság azon érvelését is el kell utasítani, miszerint jogosan várhatta el azt, hogy nem kell késedelmi kamatot fizetnie.
- 97 Amint ugyanis arra a főtanácsnok is rámutatott indítványának 112–114. pontjában, az 1552/89 rendelet 10. és 11. cikke egyértelmű és pontos rendelkezéseire, a 2003. június 12-i jegyzőkönyv nem egyértelmű tartalmára, a kamatok jelentős összegére, valamint ezen ügy előzményeire tekintettel nem állapítható meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság olyan pontos, feltétel nélküli és ellentmondásmentes biztosítékokat kapott, amelyek alkalmasak jogos elvárás keltésére.

- 98 A fentiek összességéből következik, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság – mivel a vámtartozásokat hagyta elévülni annak ellenére, hogy jogsegélyközleményt kapott, és az ezekből eredő saját forrásokat késedelmesen fizette be, valamint megtagadta az esedékes késedelmi kamatok megfizetését – nem teljesítette az 1552/89 rendelet 2., 6. és 9–11. cikkéből, valamint az 1150/2000 rendelet ugyanezen cikkeiből eredő kötelezettségeit.

A költségekről

- 99 A Bíróság eljárási szabályzata 69. cikkének 2. §-a alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Németországi Szövetségi Köztársaságot, mivel pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Németországi Szövetségi Köztársaság – mivel a vámtartozásokat hagyta elévülni annak ellenére, hogy jogsegélyközleményt kapott, és az ezekből eredő saját forrásokat késedelmesen fizette be, valamint megtagadta az esedékes késedelmi kamatok megfizetését – nem teljesítette a Községek saját forrásainak rendszeréről szóló 88/376/EGK, Euratom határozat végrehajtásáról szóló, 1989. május 29-i 1552/89/EGK, Euratom tanácsi rendelet 2., 6. és 9–11. cikkéből, valamint a Községek saját forrásainak rendszeréről szóló 94/728/EK, Euratom határozat végrehajtásáról szóló, 2000. május 22-i 1150/2000/EK, Euratom tanácsi rendelet ugyanezen cikkeiből eredő kötelezettségeit.**
- 2) **A Bíróság a Németországi Szövetségi Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.**

Aláírások